

Til § 27.

Af Steenstrup og Th. Nielsen:

1) I 2det Stykkes 1ste Linie ændres: „2“ til: „8“.

Til § 39.

Af Th. Nielsen:

2) I Slutningen af Paragrafen udgaa Ordene: „i saadanne Tilfælde.“ 3die Stykke“ og istedfor sættes Følgende: „i saadanne Tilfælde fastsættes det af Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende By- og Sogneraad, hvor stort et Bidrag der for Landsognets Vedkommende skal ydes til de til Kjøbstadens Brandvæsen medgaaende Udgifter.“

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de stillede Ændringsforslag, dets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Dørgang til 3die Behandling sættes under Et under Forhandling.

Steenstrup: Et æret Medlem af Thinget og jeg have i Forening tilladt os at stille et lille Ændringsforslag til Lovforslagets § 27. Som ærede Medlemmer vide, har Brandvæsenet havt Lov til at bane sig Afgang gennem Huse og Gaarde under Ibebrande og nedrivne Bygninger. Dernæst er det nu i Lovforslagets § 27 bestemt, at den Skade, som derved bevirkes, under visse Forudsætninger skal afholdes af Brandvæsenet i vedkommende Kommune, og endelig er det sagt, at Enhver, der vil have Erstatning for den Mønst, der er flet paa han Mark, Have, Segn osv., snarest mulig og senest inden 2 Gange 24 Timer skal melde det paa Borgmesterkontoret. Jeg skal dertil bemærke, at jeg ikke mindes at have flet i Lovgivningen en saa kort Frist i lignende Tilfælde. Det er en uhyre hurtig Præsription eller rettere sagt Afhjæring af Ons Ret, at man skal melde det inden 2 Gange 24 Timer. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at om store Ibebrande i Kjøbstæderne end ikke høre til Dagens Orden, ser man det dog, og jeg erindrer, at det ikke er mange Aar siden, at en stor Del af en By brændte og derunder ogsaa Borgmesterkontoret, saa at det Hele kom i en grændseløs Forvirring. Naar der opkommer saa store Ibebrande, er det ikke let for Vedkommende at gjøre sit Erstatningskrav gjældende inden saa kort Tid, i alt Fald ikke, hvis han ovenikjøbet skulde være fraværende, f. Ex. i Udlandet, og jeg kan ikke indse, at der er nogen Fare ved at udvide Fristen fra 2 til 8 Dage. Det forekommer mig, at den paagældende Forretning alligevel vil kunne fremmes meget hurtig, og det er altsaa for at afhjæere denne Mulighed, at den private Mand under store Ulykker skal blive forhindret fra at komme til sin Ret, at et æret Medlem og jeg have foreslaet, at disse „2 Dage“ forandres til „8 Dage.“

Th. Nielsen: Jeg skal henholde mig til de Grunde, som det ærede Medlem har anført for Forslaget under Nr. 1, og strax gaa over til at begrunde det af mig alene under Nr. 2 stillede Forslag. Det ses jo, at § 39 i Slutningen henviser til Kjøbstadkommunalloven af 26de Mai 1868 § 15, 3die Stykke, hvori det bestemmes, at naar overhovedet et Landdistrikt skal bidrage Noget til en Kjøbstads Fornødenheder paa Grund af sin Forbindelse med samme i det Hele, overlades det Amtsrædet at bestemme dette Bidrags Størrelse, og forudsat at der maatte være Uenighed mellem Byraadet og Amtsrædet, overlades det til Indenrigsministeren. Nu kunde man vel synes, at det var det Bedste ogsaa i dette Stykke at blive staaende ved denne Bestemmelse, og jeg skulde ogsaa have gjort det, hvis det havde været et aldeles lignende Tilfælde, der forelaa, hvorvel jeg ikke holder meget af denne Bestemmelse i Kjøbstadkommunalloven, da jeg tror, at den gaar Landkommunens Bestyrelse noget for nær. Det er imidlertid ikke noget aldeles Lignende, der foreligger her; thi Amtsrædets Flertal kan jo vel være uinteresseret i, hvorledes Forholdet ordnes, og forsaavidt altsaa være kompetent nok til at være Dommer, eller rettere sagt til at træde i Landkommunens Sted, men dette kan langt fra siges at være i samme Grad Tilfældet med Amtmanden. Vel staar han ikke, som det ærede Medlem for Ær (Steenstrup) tillod sig at sige, i enhver Paragraf, men han skal i alt Fald bekræfte Kjøbstædernes Brandvedtagter og er paa en Maade en Slags Politimester i saa Henseende. Han staar altsaa nærmest paa Byens Interesse, og da han er Formand i Amtsrædet, mener jeg, at der er Grund til at gjøre en Undtagelse her og stille Sogneraadet lige med Byraadet. Jeg tror heller ikke, at den ærede Minister selv vil modsætte sig Forslaget, i alt Fald opattede jeg den ærede Ministers Bemærkninger til mig ved anden Behandling saaledes, at han egentlig ikke vilde gjøre nogen principiel Modstand derimod. — Naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag om, at Brandkorpsen skal lønnes paa den Maade, som jeg omtalte ved anden Behandling, er dette en simpel Følge af, at det ærede Medlem for Thisted (Lund) ikke har stillet noget Forslag om Frisjøbelsesret; det er altsaa af den Grund, at jeg har undladt at stille noget Forslag om, at der skulde være lønede Brandfolk.

Justitsministeren: Hvad det Forslag angaar, der er stillet til § 27, skal jeg væsentlig henholde mig til, hvad jeg udtalte, da dette Forslag blev bebudet ved første Behandling. Jeg er kjender, at det er en Skjønssag, om man skal sætte den korte Frist, der her er Tale om, til 2 eller til 8 Dage eller til et Dageantal, som ligger mellem 2 og 8 Dage. Muligen er 2 Dage en temmelig kort Frist, og derfor agter jeg ikke i